

Hodnocení magisterské práce

Autor: **Bc. Martina Měkutová**

Název: **Učitelé náboženství na církevních školách pražské arcidiecéze a jejich přístupy k zvládnání interpersonálních konfliktů s žáky**

Předložená diplomová práce obsahuje pět kapitol. V prvních čtyřech kapitolách (37 stran) prezentuje autorka základní problematiku svého zkoumání na základě prostudované, především psychologické, literatury. Pátá kapitola, která je těžištěm práce a je proto i nejrozsáhlejší (45 stran), obsahuje metodický popis a výsledky kvalitativního výzkumu provedeného autorkou formou položeného rozhovoru s šesti respondenty.

Autorka si vybrala velmi zajímavé téma, které by se dalo zařadit do oblasti školní, případně pastorální psychologie. Autorka se pokusila na základě svého výzkumu popsat potenciální souvislosti mezi strukturou osobnosti učitele, jeho pojetím výuky náboženství a jeho způsobem zvládnání konfliktů s žáky. Vycházela na jedné straně z obecných znalostí o konfliktech (kap. 2), zejména pak o konfliktech mezi učiteli a žáky (kap. 3). Na druhé straně vycházela z předpokladu, že osobní víra křesťana ovlivňuje kulturu vedení a zvládnání konfliktů (4. kap.).

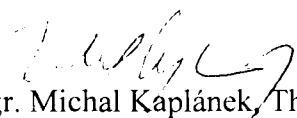
První čtyři kapitoly jsou dobře rozděleny, pátá kapitola by si zasluhovala rozdělení do více kapitol a uvedení odpovídajícího názvu (5. kapitola obsahuje celou zprávu o výzkumu, a přitom se jmenuje „Výběr vhodné metody zkoumání“ – s. 42). Při studiu prvních čtyř („teoretických“) kapitol můžeme pozorovat značné rozdíly v úrovni zpracování jednotlivých témat. Témata z obecné a sociální psychologie jsou zpracována sice kvalitně, ale pouze na základě dvou titulů, s výjimkou zajímavého exkurzu do kulturní antropologie (s. 19n). V kapitole z pedagogické psychologie (o konfliktech učitelů a žáků) používá autorka už více doplňujících se pramenů (5); naproti tomu v tématicky klíčové čtvrté kapitole se opírá zřejmě pouze o vlastní úvahy, protože necituje ani jednu teologickou publikaci (!). Autorka sice cituje z bible, ale neověřuje si, zda její výklad odpovídá výsledkům současné exegeze (s. 36-41). Naproti tomu polemizuje s představou o „bezkonfliktnosti křesťanů“, kterou ale dokládá jen novinovým článkem (s. 35).

Pokud jde o tzv. praktickou část práce (5. kap.), je nutné pochválit velmi dobrý metodický postup při kvalitativním výzkumu i preciznost zpracování jeho výsledků. Pouze v některých pasážích se objevuje určitá snaha o „psychologizování“ (autorka vyvozuje ze slov a souvislostí víc informací o respondentově nitru než může doložit), jako např.: „cíl spojený s nárokem úcty a onoho braní vážně by mohl korespondovat i s osobní potřebou po takovém zadostiučinění“ (s. 60) nebo „cílem je předávání vlastních myšlenek, způsobů myšlení, postojů. ... Snaha přimět žáky, aby si vážili Ježíše může vycházet z přání po vlastním uznání“ (s. 64).

Po stránce jazyka a úpravy se jedná o práci přehlednou a čtivou, přestože se i v této práci objevují některé nejasné formulace, jako např. poslední věta prvního odstavce na straně 84. Mnohem více formálních chyb najdeme v citacích. Autorka zásadně nerozlišuje mezi přímými a nepřímými citacemi. Odkazy pod čarou označuje číslicí, která není v textu umístěna obvyklým způsobem za citovaným oddílem, nýbrž před ním (např. pozn. č. 3, s. 11). Naproti tomu jinde uvádí uvozovky, aniž je zřejmé, zda a co cituje (s. 66).

Předložená práce vyhovuje požadavkům kladeným na magisterskou práci, a proto ji doporučuji k obhajobě.

České Budějovice, 21. srpna 2006

Mgr. Michal Kaplánek, Th.D.